כי פליגי בחתיכה. ותפלי פליגי דס"ק סבר בנבדה למעטו מון מחיכה מאכל דם הנדלה בנקבים טמא דהא בנבדה* קרינן בה ורבנן במרלי סברי מפי פלי פליגי טהורה דאין זה דם נדה דאין לראות דם בחתיכה: אשה טהורה. דלאו דאייה היא ומיהו טיפת דם מטמאה טהרות אם עצה בהן תורה אור

[ויקרא מו]

—◇◇◇—

מוסף רש"י

ומקור מקומו טמא. וכל דם הבא דרך שם, ותפלי מיט דם נדה, הוי אב הטומאה לעמא אדם טומאת ערב ואם נגעה בטהרות מטאים (לעיל מח.).

בחתימת פי האמה. כדי סתימה פי אמתו ולדף לה מחמים בשר בעלמא: הרואה קרי בקיסם. הכנים קיסם בפי אמה והוציא בו זרעו: ממנו. אבר אבא ממנו שבבת זרע: הוא עצמו. ואפילו בלא קיסם: אינו מטמא אלא בחתימת פי האמה. עד שיצא ממנו כדי חתימת פי אמתו והכא כיון דהכנים ליה קיסם נבר ליה שיעורא כדי קיסם: למימרא דטנגע הוי. מדיהיב שיעורא מכלל דטומאת קרי לאו מגשום דאייה היא אלא משום דבשר האבר בשבבת זרע היוצא ממנו ומשום הכי בעי שיעורא כטומאת כל מגעות דבעי שיעורא כגון שרץ ונבלה ומת דאי דאייה מגיעה ליה בטומאת דאייה לא בעיא שיעורא דהא מה דאייה היא ולא בעיא שיעורא: אל יסתור בזיבה. זב שפסק והתחיל למנות ז' ימי טהירו ורואה קרי אל יטמור את ממנו כי הכי דאי בעא בשרן לא סמר לטפירה דבכתוב שבבת זרע: אלמה תניא זאת תורת הזב. הקיש הכתוב שבבת זרע לזיבה: מה זיבה סותרת. דכתיב וקפרה לה מאמר מטהרי* אמר אמר לטלן שלא מהא טומאה מפסקת מיהיה אף שבבת זרע סותר: לפי שאי אפשר. לראות שבבת זרע הבאה מן הזב אלא טיפת אמצעי דיבה להשמת קלת דיבה דאיי בה קל אמר: כל ז'. אם ראה בשביעי סותר כל אותן ימים שספר: אלא מה שאמור בה. בשבבת זרע לענין טומאה מה טומאתה יום אחד אף אמירתה מיה סותרת אלא אותו יום ואם ראה מז' אין צריך לספור עוד אלא יום אי: דם יבש. כגון שיצא מנגעה אמיתה של בם יבש: זוב דמה. מטמא לא שהרי אין דלכו לזוב אלא לח: לח ונעשה יבש. דהא אזקמני מטמאין יבשין בנגעל דם לח על הבגד ויבש ואחר כך נגע הדם בטהרות דומיא דיבש בשר המת דיבש מעיקרא בשר המת ליבש אם

[ויקרא מו]

[ויקרא מו]

[נקמן מג: ספחים מה:]

[מיל סי' כיח סי:]

גליון הש"ס

רש"י ד"ה מה זיבה וכו' ואמר מסכר אחר אחר וכו' לקמן נ: ע"ב ודף מ"ס ע"ב: ד"ה אלא מה מי' מי' אלא יום ג' מי' מי' ד' מי' ו' נמכילתין פ"ד מי' ו' :

הגהות מהר"ב רגשבורג

א) רש"י ד"ה לח ונעשה יבש דהא דקאני מטמאין וכו' כלי :

תוספי הרא"ש

דם מטמא דקא אתי דרך מקור • פי' ותיכה דם שבתוכה מטמא שנגע בבקר אע"ג שאין עליה לא תורת אוכל ולא תורת משקה מדי דהוה אסקור שהיא כשני מיפי מגלות דא"ר יוחנן לקמן בפ' יוצא דופן דמטאין משום דבקור מקור מטמא אע"ג דלא חשיבי משקה ולא עדיף מדם ירוק דאמרינן לעיל בפרק כל חדר ולא הוי משקה לרבנן • ודבר תימה הוא אפילו יהבה לה תורת אוכל או תורת משקה דאיך דמיין דמטמאין את האשה לטמאת ערב בראיתא פרק יוצא דופן הלא אינו אלא ראשון בעלמא מחסת בגיאה הבקור וצ"ל דהלכות בקר הלים הם : בעא פינינה רבה פרק דהנא ול"ג רבא שלא ראה רב הונא מעולם דבתים מטמא רב יחידה נולד רבא' ובתוב בכתב רב שוריא ורב יהודה מלך אחר רב הונא ב' שנים ומקיים לרבריא ראיה מפיהיא דאמרינן בפ' בתרא דפעמר קמן גברא רבה כרב יהודה ליתא דלישרי לך ליל נבי שואבה ורב הונא

[נקמן מג: ספחים מה:]

[ויקרא מו]

[ויקרא מו]

[ויקרא מו